

Ulazak u biopolje nije za svakoga!

Sa Marjanom Ogorevcem, terapeutom karmičke dijagnostike, razgovaramo o etičkim pitanjima koja mnogi „iscelitelji“ rado zaobilaze ● Nikada u životu ne dobijemo zadatak za koji nemamo dovoljno snage da ga rešimo, samo je pitanje - da li to želimo ● Šta će biti na programu prve radionice koju će Ogorevc održati u Beogradu

Pre skoro dve godine razgovarali smo sa Marjanom Ogorevcem, atletskim trenerom koji je radio sa olimpijskim pobednikom i svetskim prvakom u bacanju kladiva Primožem Kozmusom i autorom brojnih knjiga iz oblasti karmičke dijagnostike. Da podsetimo - gospodin Ogorevc je sasvim neobičan čovek: 11 godina radio je na podmornici (dve decenije bio je zaposlen u vojsci), uspešan je atletski trener, a više od dvadeset godina radi na proučavanju duhovnih i terapijskih znanja.

U međuvremenu, Ogorevc je počeo da drži škole za terapeuta karmičke dijagnostike u Sloveniji, Poljskoj i Hrvatskoj. U Kanadi i Nemačkoj prevedena jedna od njegovih knjiga, četiri knjige prevedene su na hrvatski i poljski jezik, a jedna i na srpski. U toku je pisanje novih knjiga, od kojih će prva biti završena ona o ljudima sa drugih planeta, iz nekih drugih civilizacija, koji žive među nama („knjiga će biti pomoć kako terapeutima, tako i onima koji sebe prepoznaju da su sa drugih planeta“). Povod za naš razgovor je predstojeća radionica karmičke dijagnostike koja će biti održana u Beogradu 3. i 4. maja, kada će konačno i u Srbiji biti predstavljeno znanje i iskustvo gospodina Ogorevca. A sve se događa tek koji dan po povratku iz - Sinajske pustinje. Koji je razlog za ovaj put?

-Ođavno sam shvatio da je moj zadatak da pomognem ljudima da prenađu ono što ih sprečava

Piše Spomenka Milić

da budu to što jesu, a da zatim sami preuzmu odgovornost za svoj život. Trenutno vodim u različite pustinje sveta grupe ljudi koji žele da prođu kroz proces oslobađanja od blokada i trauma, a onda aktiviraju svoje do sada nepoznate potencijale. To je mnogo lakše učiniti na putovanju, kada su odvojeni od porodice, na mestima jakih energija i pri kontinuiranom radu od više dana. To je neka vrsta radionice koja traje osam dana. Pošto u pustinji uglavnom ne-

ma signala za mobilni telefon, ljudi su odvojeni od svakodnevnih problema i od komunikacije sa svojim i tako imaju dovoljno vremena i energije da rade na sebi. Dnevno u proseku prepešačimo oko 25 km, većinom bosi po pesku, što dodatno stimuliše refleksne zone na stopalima i pokreće procese samoisceljivanja. Spavamo na pesku, bez šatora, samo u vrećama za spavanje. Povremeno su ljudi izloženi velikim fizičkim izazovima, a onda „otpadaju“ strahovi, predrasude i mogu da učine više nego su očekivali. Dnevni ritam poreden je izlasku i zalasku Sunca, energetskim vežbama, meditaciji,

Marjan Ogorevc - karma nije kazna

predavanjima, procesima transformacija uzroka problema. Ponekad ljudi učine tako velike pomake da izleče hronične bolesti i čini im se da su napravili čudo.

■ Do kakvih ste novih saznanja došli u protekle dve godine od našeg prethodnog intervjua? Da li ste otkrili neku svoju zabludu?

-Pošto svakodnevno napredujem, rušim i neke zablude. Jedna od mojih zabluda je bila iluzija da mogu ljudima pomoći iako oni to ne žele ili nisu spremni na promene. Došao sam do spoznaje da se može pomoći samo onima koji su za to sazreli. Danas znam i da većina terapeuta preuveličava svoju ulogu. Neki u svojoj naivnosti čak misle da su oni ti koji isceljuju. Pa tako možete u novinama videti reklame tipa: „Vidoviti taj i taj skida uroke, leči rak, čisti karmu“. Ljudi to traže kada nisu spremni da sami nešto učine. U svojoj naivnosti veruju da to može da uradi neko umesto njih - za veliki novac. To možda čak potiče od zablude hrišćanstva da nas je Isus spasio, i sada mi ne moramo više ništa sami da uradimo. Suprotno tome, u hinduizmu i budizmu uče da je svako odgovoran za sebe.

■ Koliko je važno samopreispitivanje ukoliko se čovek na duhovnom putu ili se bavi isceljivanjem?

-Moja deviza je: „Isce litelj ozdravljuje sam sebe“. To ne znači da mora sve sam da uradi, već da ego treba da mu dozvoli da potraži pomoć od kolega lekara. Drugima može pomoći do granice do koje je sam došao. Istina je da je za nesposobnog isce litelja koji nema energetskog potencijala i sposobnost da radi sa ljudima - svejedno kako radi, jer to ne može ni štetiti ni koristiti. Njima dolaze naivni, koji plaćaju „porez na budale“. Ali za one koji su jaki, koji mogu ulaziti u biopolje čoveka, vrlo je važno da se oslobode svih zavisnosti, agresije, pogrešnih uverenja, i da u biopolje ulaze „čisti“. O tome dosta pišem u svojim knjigama. Od posebne je važnosti da se oslobode gluposti poput: „Ja isceljujem, ja sam odgovoran za efekat isceljivanja, ja sam najbolji, ja moram mnogo da zaradim ako cenim sebe“ i sl. Ako neko misli da je „bogom dan“ da spasi druge, to je već patološki. Najgore od svega jeste činjenica da ti „oslobodio-

Nedavna višednevna radionica održana je u Sinajskoj pustinji

ci čovečanstva“ imaju toliko svojih problema koje ne mogu rešiti, pa se radije laćaju rešavanja tuđih muka, a od toga mogu i lepo da žive.

■ Koliko se „učitelji“ zaista preispituju?

U današnje vreme svako može da postane učitelj. Nekada je ezoteričko znanje bilo za obične ljude tajno i do njega se dolazilo posle mnogo godina rada na sebi, predaje duhovnom načinu života i učenja i tek se kroz inicijaciju dobijalo znanje i razne tehnike. Ali, pogrešno bi bilo shvatanje da, ako znaš tehniku, možeš da radiš. Tehnikom možeš svaku budalu vrlo brzo naučiti. Ali samo oni koji su svoju svest razvili do visokog nivoa mogu to da razumeju i prenesu dalje i to - samo onima koji su na evolucionom nivou niže od njih. Od onih drugih mogu samo da uče.

Uzmimo samo jedan primer. Velika zabluda vlada na području upotrebe šamanskih tehnika. Živeo sam neko vreme sa šamanima u Sibiru i dobro upoznao kako rade, međutim, ne bih se usudio da kažem da sam šaman - ja sam samo poznavalac šamanskih tehnika. Šaman se rodi i onda kroz zaista pravu inicijaciju „umre“, ponovo se „rodi“, prođe kroz zaista tešku i zahtevnu obuku. Šaman mora biti u stanju da prođe tamo gde obični ljudi prolaze kada um-

ru i vrati se, da prati dušu umrlog i pomogne ljudima kod isceljivanja. Video sam da su neki prošli nekoliko vikend-seminara, naučili tehniku i onda za sebe kažu - da su šamani. Postoji zgodna narodna poslovice koja kaže da ako majmun svira saksofon - još ne znači da je muzikant.

■ Kako se, na karmičkom nivou manifestuju „prestupi“ - ugrožavanje tuđeg biopolja bez pristanka te osobe i sl.?

-Kao što sam već rekao - oni koji nemaju sposobnost da mogu da rade nešto - bezopasni su. Međutim, oni sposobni, kada krše etiku i čine „prestupe“ i ugrožavaju tuđe biopolje, pre ili kasnije dobiće na svoju adresu „račun“, koji će platiti ili nestajanjem sposobnosti, nekom bolešću ili će se to odraziti na njihovu porodicu, firmu i slično, a nešto će otplatiti u narednim životima. Svaki čovek kome se ulazi neovlašćeno u biopolje - to oseti, ali obično ne zna o čemu se radi. Ponekad je to nelagoda, uznemirenost ili osećaj da ga neko ugrožava. Čuo sam već i sledeću rečenicu koju mi zovem floskula: „Ja smem kao terapeut da radim sve, jer radim u ime Boga i tako da je dobro za klijenta“. U ime Boga možeš raditi sve, jer on ništa ne uslovljava ili naređuje, on samo daje: budali svoje, pametnome svoje. Ali to može da bude opasno, jer svako na svoj način razume šta se sme i šta se ne sme. Priča kaže da je majmun iz akvarijuma izvadio ribu da se ne bi

utopila. U situacijama koje ne poznamo dovoljno, svi mi moramo biti svjesni da smo ti majmuni. Moramo biti oprezni, da ne bismo napravili štetu.

■ Koji su to etički principi kojih bi trebalo da se pridržavaju oni koji isceljuju ili podučavaju druge?

-Kao prvo, ne radimo ništa ako nas osoba nije za to zamolila. Molbe tipa: „Radite na mom mužu da se promeni“ - same govore za sebe. Postoje izuzeci kod male dece ili kod ljudi u komi, za koja važe neka druga pravila, koja ne bih ovde navodio. Ako čoveku „skidamo“ bolest - simptome, oštetili smo ga za spoznavanje zbog čega je bolestan, šta to mora da nauči kroz bolest. Takođe, ništa ne smemo da učinimo ako ta osoba ne saraduje i ne preuzima odgovornost.

Učitelji moraju biti svjesni da mogu u nekom trenutku ugroziti napredak učenika, postati njihovo ograničenje. Posebno kada kažu da je jedino njihovo učenje ili metoda najbolja, kada čvrsto određuju ograničavajuća pravila, kada učenike vežu iz bilo kog razloga na sebe.

■ Postoji li „recept“ za prepoznavanje onih koji se ne pridržavaju tih principa?

-To su uglavnom oni koji misle da su najbolji, koji ne dozvoljavaju da učenik upotrebljava i druge metode. To su oni koji spasavaju svet, koji se bore protiv zla i tome slično. Protiv zla se ne možete boriti, sebe menjajmo - da ne boravimo u zlu.

■ Može li se prepoznati trenutak kada obavite karmički zadatak i kada vam se novi?

-Karmički zadaci su sve vreme prisutni, aktiviraju se u određeno vreme života. Kada, na primer, razrešite sa partnerom težak odnos, može doći do razrešavanja sa decom i tako dalje. Kada, na primer, pošto vas partner povredi, shvatite da je tako moralo da bude, jer ste vi njega povredili u prošlom životu, oprostite mu, prihvatite ga kao partnera, zaključili ste, kako ja to zovem „karmički krug“. Energije su se transformisale, došlo je do pomirenja i možete živeti u slozi. Iako ćete se možda sa tim partnerom rastati, doći će vam partner sa kojim možete imati jako kvalitetan odnos. Nekim ljudima je karmički zadatak da se doslovce žrtvuju za druge, da svoje interese podrede drugima, za

U društvu šamana na ostrvu Lombok u Indoneziji

opšte dobro. Ponekad nema logike, dogodi se fenomen. Za mene je to dovoljno.

■ Znate li koji je Vaš naredni „zadatak“?

-Moj naredni zadatak je vezan za podučavanje budućih terapeuta. Na tom području istražujem kako još efikasnije preneti znanje i aktivirati kod učenika njihov skriveni potencijal. Radim i na telepatičkom prenosu znanja. Na predavanju, pored verbalnog prenosa znanja, učenicima prenosim znanje i telepatički - ako su za to otvoreni. Na taj način primljeno znanje ne filtriraju, nemaju ograničenja zbog predrasuda i prethodnog znanja. Verujem da je u tome budućnost u prenosu znanja.

Isto tako, razvijam što efikasniji način osveščavanja ljudi kroz predavanja i radionice. Svestan sam da ću biti bolji ako budem otvoreniji za protok energije i informacija sa viših nivoa. Svaka radionica, svako predavanje je i za mene škola i mogućnost napretka. Ako informacija nije iznutra, ako nije usklađena sa mojim unutrašnjim stanjem i ako nema dovoljno energije - ne stiže do slušaoca. Zapravo - slušaju, ali ne čuju. Za njih informacija koja nije energetski jaka, makar bila i tačna - ne postoji.

Poseban izazov za mene je dalji razvoj karmičke dijagnostike kao relativno mlade metode rada, čak - nove filozofije isceljivanja. Stariji terapeuti i oni koji imaju predrasude, ograničenja i koji žive od svoje metode, teško prihvataju tu filozofiju. Nekada je bilo dovoljno polagati ruke, mahati oko klijenta, on

plati i ode. Danas je evolucija metoda isceljivanja donela napredak koji nadgrađuje dosadašnje metode. To ne znači da stare nisu dobre, međutim, ako su nekada putovali sa zaprežnim kolima - danas imamo automobile. To je karmička dijagnostika. Tu je mnogo učinio Lazarev, koji je metodu kao takvu utemeljio, ali i neki drugi autori pre njega. On se pojavio u pravo vreme, kada ljudi mogu to da prihvate. Od Lazareva sam pokupio principe na kojima to radi. Metodu podučavam na takav način da je otvorena, da svako na svoj način dodaje nešto novo. Svako stavljanje u okvire je nazadovanje.

■ Šta će se raditi na Vašoj prvoj radionici u Beogradu?

-Najpre ću objasniti osnove karmičkih zakona, šta sve utiče na naš život. Onda ću objasniti sve segmente našeg života, od boravka u materici, pa porođaj, djetinjstvo, odnose sa roditeljima, braćom i sestrama, odnose sa partnerima i decom, odnose u poslovnom životu i odnose uopšte. Kao što vidite, ključ rada je u odnosima. Posle svakog teorijskog dela idemo u praktičan rad, u proces kojim vodim učesnike da razreše odnose, traume, zavisnosti, pogrešna uverenja. Na kraju svako stvara odluke koje su bitne za njega. To je neke vrste programiranja samog sebe.

Samim tim što ljudi razreše spomenuto, oslobađaju se energetskih blokada koje su nastale kao posledica nepravilnog načina života i trauma. Bolji protok energije omogućuje bolje odnose, pokrene se proces samoisceljivanja, naša fiziologija počne bolje da radi, a normalna posledica

toga je bolje zdravlje. Koliko će neko učiniti na radionici, zavisi od njega. A najvažnije je da ljudi na radionici nauče kako mogu sami da rešavaju svoje probleme i utiču na svoj život.

■ Imali ste iskustva sa ljudima iz Srbije koji su dolazili na vaše kurseve...

-Dosta ljudi iz Srbije je završilo moju školu karmičke dijagnostike i koliko znam, neki vrlo uspešno rade terapije sa klijentima. Sa ljudima iz Srbije i inače sa svih prostora naše bivše države imam veoma dobre odnose. Jako su iskreni, ako te prihvate, onda te prihvate i onda je vrlo lako raditi sa njima. Posebno me dobro prihvataju jer je većina proučavala Lazareva i poznato im je to područje. Ja sam na osnovu dvadesetogodišnje prakse terapija, predavanja, vođenja radionica, pisanja knjiga, njegovu metodu nadgradio nekim svojim znanjima, iskustvom i sistematizovao celokupnu oblast. Na taj način je lakše shvatljiva ljudima na ovim prostorima. Napravio sam zapravo metodu koja nije kao većina metoda - ograničena pravilima, ali vrede načela i etika kod ulaska u biopolje. Lazarev nigde ne objašnjava pondemotorno pismo ili ulazak u biopolje čoveka, jer smatra da to nije za sve ljude, što mu dajem za pravo. Ja sam u svojoj novoj knjizi *Savremena bioterapija*, koja je prevedena i na hrvatski, i koja služi kao udžbenik za školu karmičke dijagnostike, razradio sistem ulaska u biopolje i način na koji se to može učiniti. To izgleda slično kao ulazak na Internet. Neki ljudi koji imaju visok potencijal, koji su potpuno predani tom poslu i koji puno rade na sebi, mogu posle puno rada na sebi, posle određenog treninga, ući u biopolje i čitati informacije. Ulazak nije samo stvar tehnike, nego rada na sebi, dizajnira svesti na viši nivo.

■ Postoji li neka pravilnost u vezi sa karmom na prostorima Srbije i Balkana uopšte? Kada završite u nečije biopolje, da li je neki karmički dug češća pojava od ostalih?

-Ako ste mislili na zajedničku karmu pojedinih naroda, postoji pravilnost. Poznato je da se na tim prostorima uvek ratovalo, sa pauzama. Jedna strana ima pretenzije, agresivnija je od druge i dolazi do karmičkog duga. Pauza traje određeni broj godina i onda druga strana vraća udarac. I tako u nedogled - kada se nakupi dovoljno mržnje, eska-

lacija, rat, koji je neka vrsta katarze. To može prestati kada ljudi ne budu imali više mržnje, kada druge prihvate onakvima kakvi jesu, kada više ne budu imali potrebu da nameću svoje pravo drugima.

Taj karmički dug se onda delično prenosi na ljude i moguće je to videti u biopolju svakog od nas. Fenomen je u tome da više karmičkog duga na sebe preuzmu oni koji su manje tolerantni od drugih naroda, koji imaju u sebi mržnju, koji žele da se osvete i slično. Oni koji su „blagi“ u srcu, preuzimaju manje tog duga ili - ništa. Svako od nas je odgovoran za to.

■ Kakva pitanja vam ljudi najviše postavljaju?

-Kod postavljanja pitanja ljudi se među sobom jako razlikuju. Mogao bih to da podelim na dve grupe. Oni

postaviti drugačija pitanja: „Šta ja treba da učinim da muž ostane sa mnom. Šta mora kćerka da učini da bi završila školu“. Pravilna pitanja već sama po sebi daju pola odgovora.

■ Šta biste savetovali čitaocima da urade sami za sebe?

-Najpre moraju da „stanu na loputu“ kako kažu fudbaleri. Potrebno je pogledati svoju situaciju, napraviti neku vrstu analize stanja. Ako su zadovoljni sa svojim zdravljem, odnosima, ako im sve ide dobro, zapravo nije potrebno ništa učiniti, najduhovnije je živeti u svakodnevnim izazovima. U slučaju poteškoća, sami ili iz pomoći stručnjaka, treba da ustanovite gde je izvor problema i napraviti plan kako to rešiti. Problem je uvek u nama, u našim odnosima i reakcijama na okolinu. Svet nije pokvaren, nije pogrešan,

Sa svih meridijana

prvi koji su svesniji, koji znaju da su sami doprneli svom stanju, pitaju gde je uzrok i kako mogu sebe da promene da bi im bilo bolje. Oni drugi, manje svesni, koji misle da „zlo dolazi spolja“, koji su pod uticajem raznih „stručnjaka“, koji umesto njih, naravno, za novac, rade na njihovim problemima, pitaju ko je kriv za njihovo loše stanje, kako se mogu zaštititi, kako „napasti“ onog koji ih ugrožava. Nema ni pomena o tome šta mogu sami da učine da bi im bilo bolje. Njihova pitanja su tipa: „Pogledajte mi zdravlje, novac, decu, ko mi krade energiju, koliko košta čišćenje karme“. Ponekad i „Da li će moj muž ostati sa mnom“ ili „Da li će moja kćerka diplomirati“. Ja ih upozorim da je potrebno

nego je tačno takav kakvim smo ga napravili. Postoji bezbroj „filmova“ u kojima možemo živeti. Uvek padamo u pravi film, koji odgovara onome šta nosimo u sebi, odgovara našem delovanju u prošlosti, čak u prošlim životima, i onome šta su nam darovali naši roditelji i tako - mnogo generacija unazad. Međutim, to nije kazna, već mogućnost da kroz iskušenja osvestimo svoje zablude i promenimo se. Tada preuzimamo život u svoje ruke i polako dolazi do promena. Nikada u životu ne dobijemo zadatak za koji nemamo dovoljno snage da ga rešimo. Pitanje je - da li to želimo.

Foto: lična arhiva

Informacije: Magnalia 065/522-6611
www.facebook.com/KarmickaDijagnostikaBeograd
magnaliauzice@gmail.com